

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

I de ældste Tider var Regensianerne nogle raa Fyre, dog næppe mere raa end Samtidens dannede Mennesker; de sloges og drak „Rostocker Mumme“ til den store Guldmedaille. Deres vigtigste Attributter den Gang var Kruset og Klingen, hvilket jo er ret betegnende; hver Regensianer gik altid med sin Kniv og Ske i Bæltet.

Regensianerne udgjorde Byens Ligbærerlav, og dette, i Forbindelse med at der var Jernstænger for Regensens Vinduer, bevirkede at Kristian den Fjerdes ædle Sønner ikke var særlig agtede af Byens Borgere, derimod nok af Studenterne.

Men 1793 blev Jernstængerne tagne bort fra Vinduerne; dette var ligesom en aandelig Frigørelse for Regensianerne, et Tegn paa, at en ny Tid nærmede sig, og fra nu af blev det dem, der gav Tonen an blandt Studenterne; i Trediverne blev det dog den da nylig stiftede Studenterforening.

Der er altid bleven holdt mange Sold paa Regensen, dog har Alumnerne altid holdt sig indenfor en vis Grændse, idet de vel drak meget, men dog ikke saadan, at de blev egentlig berusede, for nogles Vedkommende maaske paa Grund af Øvelsen. Det var imidlertid ikke alle Regensprovster, der holdt afdisse Gilder; i Provst, Prof. F. C. Petersens Tid (1830 — 50) var det saaledes forbudt at holde Gilder paa selve Regensen; det var Viceprovsten, Fabricius, der skulde sørge for, at dette Forbud ikke blev overtraadt. Naar Fabricius opdagede, at der lød Sang og Støj fra et Værelse, kom han busende derind som et Tordenvejr, og naar han saa havde skældt færdig, fik han et

Par Glas Punch med, og saa var Faren over.

Ovennævnte Regensprovst Petersen var en udmærket Mand, der var som en Fader for Alumnerne. Da saaledes nogle Studenter en Gang havde lavet Spektakler paa Gaden og forfulgt af Politiet flygtede ind paa Regensen, kom Provst Petersen ud og sagde, idet han bydende pegede paa Porten: „Her har Politiet ingen Adgang!“ og Betjentene luskede slukørede af.

Der var et Punkt, hvor Provst Petersen kom paa tværs af Alumnerne; det var ved sit „Portnøglesystem“. Portnøglen var betroet i hans Kokkepiges Vare-tægt, og det var kun undtagelsesvis, at man fik Lov at laane den. Porten blev lukket Kl. 12 om Aftenen, kom man senere, kunde man ikke komme ind uden Nøgle; men da Regensens Nøgle var af saa uhyre Dimensioner, at man helst maatte have en stor Frakkelomme at bære den i, og da ikke alle Alumnerne var i Besiddelse af en saadan Overfrakke, saa foretrak man at give Vægteren i Kannikestræde (han i Krystalgade var en umedgørlig Mand, som ikke vilde lade sig bestikke) et Par Skilling for at lægge Ryg til, saa man kunde komme ind gennem Vinduet i et Værelse, hvis Ejer selv havde sikret sig Tilbagetog ved at lade Vinduet staa paa Klem; da Døren altid var laaset, sad man saa der og ventede til Værelsets retmæssige Beboer kom hjem ad samme mærkelige Vej og smed en ud. Denne Maade at komme ind paa havde især den Fordel, at Provsten ikke kunde holde Regnskab med, hvor tidt man var „ude“.

cand. phil.

Mellem Kammerater.

»Le petit Journal«.

Jeg takker paa IV. M.s Vegne for det faderlige Opsyn, den oprigtige Ven holder med den. Jeg indser dog ikke, hvorledes det kommer den oprigtige Ven ved, at nogle af de „smaa Fyre“ i IV. M. gaar med Stok. Hvis han har mere Tid end den, som er nødvendig til at passe sine egne Sager, hvilket det lader til, synes jeg, at den vilde være bedre anvendt, hvis han kunde faa en grundig Reform sat i Stand iblandt sine egne Klassekammerater, da det jo er dem, de „smaa Fyre“ har lært det af. Efter min Mening, og jeg tror, at Resten af Skolen vil holde med mig, er d'Herr. i V. Klasse saa lapsede, som det er muligt at blive.

Den „oprigtige Ven“ taler om „Beskedenhed“. Mon han ikke synes, det er lige saa ubeskeden at spankulere omkring i Byen med en Pibe i Munden eller med de kulørte Strømper, som de høje Herrer er nok saa stolte af.

Endvidere synes jeg, at den oprigtige Ven burde være lidt mere beskeden selv, før han begynder at pege andre Folks Ubeskedenhed ud.

„En velsignet, lille Dreng“.

* * *

Svaberen.

Et Forslag til Overvejelse.

Efter min Mening burde alle have Gymnastik, men naar der nu en Gang er nogle, som paa Grund af deres svage Helbred ikke kan det, synes jeg, at de burde have en Erstatning, fordi de ikke kan deltage i denne herlige Sport. Vi bør overdrage dem Hædersposten og Til-

lidshvervet som Svabergast.

At svabre er en god Motion, en behagelig Form for Legemsøvelse, som styrker Lungerne og fremmer Fordøjelsen. Lad os derfor vise vore svage Kammerater, at vi har saa megen Tillid til dem, at vi tør betro dem at svabre. Under kyndig Vejledning og ved praktisk og teoretisk Uddannelse, vil de sikkert snart være i Stand til at overtage Bestillingen.

Sagen kunde passende ordnes paa den Maade, at de udenbysboende af de svage besøger Svaberen om Formiddagen, medens de af dem, som bor her i Byen, stiller om Eftermiddagen Kl. 3 for at svabre, naar Pigerne har haft Gymnastik.

Gymnastiker.

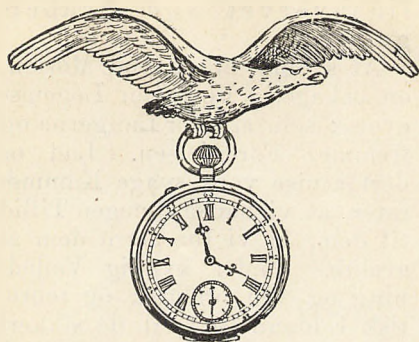
* * *

Endnu en Røst fra IV. M.

I sidste Nummer af „Le petit Journal“ havde en „oprigtig Ven“ af IV. M. skrevet et Stykke om Spadserestokke. Han skev bl. a., at „Beskedenhed er en ung Mands skønneste Dyd“ —; d'Herrer i V. Klasse synes ikke at rette sig efter denne Udtalelse; thi i saa Fald vilde disse „Anti-Fodboldspillere“ baade af Skønheds- og især af Beskedenhedshensyn, sikkert lade være med at vise deres lange, kalveknædede Ben ved at gaa med Ridebenklæder eller kulørte Sportsstrømper, da de jo i Virkeligheden derved gør Nar af dem selv og af al Sport.

De skulde heller ikke vise sig paa offentlig Gade med Pibe i Munden, saa ligner de mere nybagte Konfirmander end ordentlige Latinskoledisciple.

En oprigtig Ven af V. Klasse.

**Lommeuhre,
Uhrkæder og
Tegnebestik**

i stort Udvalg.

Reparationer udføres hurtigt og billigt.

**Gunnar Christiansen,
Jernbanegade 22.**

Grifler	Blyanter
Viskelæder	Svampe
Penalhuse	Tavler
Penneskafter	Penne

hos

**Christian Larsen,
Flensborg Lager.**

**Altid Nyheder!
Se Vinduerne!**

**Chr. Schellenberg,
Jernbanegade 21.**

C. J. Jacobsen

= Bogbinder =

Østergade 19.

Brug Unionsplade

9x12 og De faar Fornøjelse af Deres Fotografering.

Jernbanegades Material- & Farvehandel.

Svend Teilmann.

Barber- & Frisør-Salon. D. Schlander. Cigar- & Tobaksforretning.
Jernbanegade.

Ekspedition hos C. Niemann, Slotsgade 4, hvor udenbys Elever ved Skolen kan afhente Bladet.

Udgivet og redigeret af en Forening. — Trykt hos C. Niemann, Nykøbing F.